

FAMILIESCHOON

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM ; MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

ART. 89 : ONZE FAMILIEGILDE (vervolg van art. 81)

5° Onder Carolus I (1884-1894)

In 1884 werd de 5e Patriarch gekroond. Hij liet aan de bfaak vijf platen aanbrengen, met op elk de naam der achtereenvolgende Ouderdomsdekens en het jaartal van hun kroning.

Op de 3e zondag van Sept. 1886 werd een familiebedevaart belegd naar de Patroonheilige St Cornelius te Cumtich, onder leiding van de nonbaarvader Pastoor Redig. De familie offerde er voorwerpen in was, een oeroud gebruik dat op de volksdevotie wijst.

Op 26 juni 1894 overleed de Ouderdomsdeken.

6° Onder Edwardus I (1894-1908)

In 1894 kroning van de nieuwe Patriarch. Als eeuwig familieaandenken schank hij aan de kerk van Hoegaarden, het wapenschild dat in 1781 door Jacobus I aan zijn stamvertakking was geschonken.

In 1903 bij de 125e verjering der gilde, werd een muziekavond ingericht met medewerking der weeskinderen. Dat was de laatste plechtigheid van een glorierijk familietijdperk, want ingevolge een "confusie" waartegen zelfs de Erenraad onmachtig stond, trad vanaf 1908 een periode van verval in.

Periode van verval (1908 - 1960)

De ware oorzaak van deze confusie ligt in het tweede huwelijk van Cath. De Foer (weduwe van Ch. Van Nerum V/7) met haar neef Livin Ach. Julien Van Nerum VI/12) uit de stam van Livinus, waardoor op het einde der vorige eeuw onenigheden ontstonden tussen deze twee vertakkingen en aanleiding gaven tot het verval van onze gilde.

Edwardus I spande zich tevergeefs in om het geschil te regelen, maar de breuk was ontstaan en de samenhangigheid geknakt. In 1908 verliet Edwardus de geboortestreek en ging zich te Lier vestigen, waar zijn dochter, kloosterzuster was in het Stedelijk Gasthuis. Zo er nog een sprankel hoop op toenadering was overgebleven, dan zou dit vertrek de volledige ineenstorting van de confrerie ten gevolge hebben.

Nog slechts als een schijn bleef de stichting van 1778 boven de familie zweven, om weldra als een vergane glorie tot het verre verleden te behoren. Alleen de oudsten van de huidige generaties hebben er een zeer vage herinnering van overgehouden, wijl de jongeren er zelfs nooit hoorden van spreken. De familie was uiteen gegaan, de interesse verdwenen en de onverschilligheid ingetreden.

Nochtans is er nergens een acte of schrift van ontbinding te vinden, zodat de confrerie slechts in een diepe en lange slaap werd gedompeld, een slaap die echter nog meer verdoofd werd door de alles vernielende XXe eeuw, waarin taal, cultuur en tradities de plaats ruimen voor gemakzucht en praal. De fundatie van onze voorouders scheen voor eeuwig verloren.

2.

F. Wat bleef er van de oude panden bewaard ?

Door de familie Putzeys kwamen wij terug in 't bezit van een afschrift der statuten van de oude gilde, dat als voornaamste pand mag beschouwd worden, want het zou tot basis dienen voor de heropricting.

Het Raadboek, door de achtereenvolgende griffiers bijgehouden bleef door de laatste secretaris (Arthur) tot aan zijn dood in 1942 bewaard, wellicht met de hoop de wederopstanding nog te mogen beleven. Vervolgens zou het boek overgegaan zijn op zijn zoon Robert, waar het in 1944 door de oorlogsgebeurtenissen spoorloos verdween. (Medegedeeld door Arthur, kleinzoon van de laatste griffier).

"Het Memorieboek in 1828 door Elisabeth begonnen, werd in 1874 overgemaakt aan Edwardus en vervolgens aan Arthur, toen deze laatste in 1891 secretaris der gilde werd. Tot aan zijn dood in 1942 bleef het Memorieboek bij hem bewaard, maar zou nadien samen met het Raadboek zijn teloor gegaan.

25 Gelukkig maakte Elisabeth er in 1874 afschriften van die ze aan de verschillende stamvertakkingen uitdeelde. Een dezer werd door Edwardus en diens dochter Felicie bijgehouden tot in 1910 en vervolgens overgegeven aan Leontine en Helene Van Nerum, die met de hulp van de Pastoor de schriften aanvulden. In 1952 kwamen deze dokumenten in 't bezit van hun neef Hubert Van Nerum, die zich tot plicht stelde, de wensen der voorouders te eerbiedigen en de genealogie verder te zetten".

De Finantieboek is onvindbaar en ging wellicht met de laatste comptorist (Leon) teloor. Hetzelfde geldt voor de gedenkpenning van 1824 en de St Cornelius-medaille van 1853, waarvan zelfs niet de minste afbeeldingen overbleven.

Het familiebanier waarmede de Raadsbroeders in de Processie zouden gegaan zijn, alsook het gemeenschappelijk geslachtswapen van 1780, schijnen spoorloos verdwenen. Gelukkigig bleven in bijlage aan de statuten, de afbeeldingen ervan bewaard.

De St Magdalenaboom door de gebroeders op de vaderlijke erfgronden geplant en waaraan ter ere van onze schutsheligen een kapel werd gehecht, werd onmeedagend door de Amerikanen in 1944 uitgehakt. Alleen de wortelkuil is nog zichtbaar, wijl het vold de onsterfelijke naam van "Madelonsveld" draagt.

De Braak van de Onderdomsdeken zou na de dood van Edwardus I in 1922, door diens dochter aan de Gasthuiskapel van Lier zijn geschonken, dit ingevolge een overleveringsverhaal alsdat "oom Edward een schoon collier aan genoemde kapel schonk". Alle opsporingen hieromtrent bleven echter vruchteloos.

Betreffende de oorspronkelijke wapenschilden, in 1781 aan de onderscheidelijke stamvertakkingen geschonken, zouden er drie hebben bestaan, namelijk deze van de gebroeders Joannes, Jacobus en Franciscus, die allen tot de stichters en de Raad behoorden en elk een eigen stamvertakking in 't leven riepen. Het wapen van Joannes blijft invindbaar, maar dit van Jacobus werd in 1894 door zijn kleinzoon Edwardus aan de kerk van Hoegaarden ten geschenke gegeven en bleef er bewaard tot in 1914, toen het door de Duitsers werd vernield. De gezusters Van Nerum hebben er nochtans een afbeelding van gemaakt en bij hun memorieschriften gevoegd. (zie art. 33). Nopens het wapenschild van Franciscus hleef ons een pentekening van zijn grafsteen over, waarop een schild voorkomt waarvan de beschrijving tot heden nog niet kon verklaard worden.

De oude pentekening over " 'thoff tot neerhem" in 1844 door Joannes II aan de gilde opgedragen, bleef gespaard (zie art. 33), wijl een schrijn met aarde uit het Nerimbos, door Lucie Van Nerum (VI/18) aan haar zoon Maurice Putzeys werd nagelaten, die zo vriendelijk was het aan onze familie terug af te staan.

Dat zijn al de panden van onze voorouders die konden gered worden en die wij nu als "reliken" aan onze nakomelingen zullen overmaken.

G. Wederopstandig (1960-1961)

Opdanks de lange periode van verval, bleef de onsterfelijke geest van onze voorouders onaangetast. De wekroep van het bloed en de geslachtsfierheid beheersten al het overige. Oude glorie kan immers niet vergaan, want te diep liggen de tradities in ons vastgeankerd. Zestig jaren lang heeft de wonde geheeld, maar toen als door een onbekend macht ontstoken drigde plots het ochtendgluren en bracht het bloed van oud en jong weer aan 't bruisen.

Nadat de schriften vanaf 1952 waren voortgezet en aangevuld, werd in 1960 op verzoek van enkele familieleden een tijdschrift in 't leven geroepen, om " 'tfamiliescone condit te maeken".

Dat was het startsein voor de heroprichting van de "Gulden Lelie". Vervolgens kwam het contact met de stamvertakkingen tot stand, maar aanvankelijk bleef de belangstelling gering. Sommigen hielden het zelfs voor een opflakkerende en weer snel uitdovende vlam, want de jongere generatie kende elkaar niet.

Van dag tot dag groeide echter de interesse, tot wanneer in 1961 verscheidene familieleden spontaan hun medewerking begonnen te verlenen. Een eerste bijeenkomst van enkele "getrouwen" greep plaats te Hoegaarden op 28 Jan 1961, waar traditie-getrouw achter pot en pint de dure eed werd gesmeed, de confrerie weer op te richten.

De goede familieliefde en onderlinge verknochtheid namen opnieuw de bovenhand.

Op 8 april werd een tweede vergadering belegd, waar de oude geslachtsfierheid herleefde. Met de leuze "Wij zijn gebroeders en zullen ten allen tijde gebroeders blijven, zo is de wil van onze vader" voor ogen, sloegen de jongeren de handen in elkaar. De ouderen keken fier op hun zonen neer en pinkten een tranen weg. In hun hart sprankelde een nieuwe hoop. Was dit de voorbode van de wederopstanding? Zou alles weer goed komen en de oudsten van de stam, opnieuw de rechten verwerven door hun voorouders ingesteld? Zou de familie terug haar Ouderdomsdeken krijgen, de schutsheilige vioron en de vergane grootheid hernemen? Of zou ook deze generatie, zoals de vorige, in de periode van verval blijven voortleven?

Neen, een nieuw tijdperk is aangebroken, een nieuwe mijlpaal geplaatst. Uit de jongeren zal de oude confrerie fris bloed putten en later zal in het Raadboek te lezen staan "Zij sloegen de handen saam en richtten "tneerhembloet getrouwe" de gulden lelie weer op."

Op 17 juni kwamen de stichterá voor een derde maal bijeen, om uiteindelijk de zo lang verwachte familiedag van 19 Aug. in te richten. Vraag of last moest het er toch eens van komen, want te sterk voelen wij ons allen aan elkaar verknocht.

ART. 90 : EEN VOORBEELD VAN FAMILIEBEGRIIP

Rene Van Norum en Thérèse Pelgren (VII/23) hebben aan het familiearchief verschillende oude en zeer belangrijke voorwerpen geschonken, die toebehoord hebben aan Eugene en Polydoor Van Norum (V/13 en VI/24). Dit gebaar wordt ten zeerste op prijs gesteld, want de schenking verrijkt aanzienlijk ons archief.

Langs deze weg sturen wij hun in naam der ganse familie, onze diepste dankbetuigingen en erkentelijkheid en wij durven hopen dat hun voorbeeld zal nagevolgd worden.

Eerlang zal in dit tijdschrift de volledige lijst verschijnen van al de voorwerpen, tot heden bekomen en waarvan de familie Van Norum de enige en wettige eigenaar is en blijven zal.

ART. 91 • FAMILIENIEUWE- Zijn deze maand jarig.

Gustaaf Van Nerum (IX/1) ° 2.7.1929 (32 j.)
 Elodie Van Nerum (VII/1) ° 3.7.1879 (82 j.)
 Georges Depré (zoon van VII/16) ° 3.7.1927 (34 j.)
 Hugo Hacour (zoon van VIII/9) ° 3.7.1952 (9 j.)
 Prosper Van Nerum (VII/8) ° 7.7.1896 (65 j.)
 Greta Meunier (dochter van VIII/7) ° 11.7.1947 (14 j.)
 Olga Van Nerum (IX/4) ° 11.7.1948 (15 j.)
 Greta Hacour (dochter van VIII/9) ° 11.7.1951 (10 j.)
 Alfred Michel (zoon van VI/34) ° 13.7.1893 (68 j.)
 Marie Putzeys (dochter van VI/18) ° 15.7.1892 (69 j.)
 Kamiel Collin (VIII/3) ° 19.7.1908 (53 j.)
 Ghislaine Hacour (dochter van VIII/9) ° 21.7.1953 (8 j.)
 Leontine Van Nerum (VIII/17) ° 23.7.1920 (41 j.)

- Vieren hun huwelijksverjaaring.

Arthur Van Nerum en Josée Coenen (VIII/27) x 2.7.1950 (11 j.)
 Gustaaf Van Nerum en Monica Borgers (IX/1) x 12.7.1956 (5 j.)
 Emiel Van Nerum en Andrée Van Autgaerden (VIII/18) x 16.7.1949 (12 j.)
 René Van Nerum en Thérèse Pelgrem (VII/23) x 29.7.1922 (39 j.)

- Huwelijksinzegening :

Op 27 juni l.l. werd te Meise het huwelijk ingezegend van :

Simone Van Nerum (IX/10) dochter van Albert en Yvonne Claes uit de machtige stam van Meldert, met

René Cammus, zoon van Joannes (overleden) geboren te Wolvertem op 7.3.1896 en Léontine Louise Leroy, geboren te Merchtem op 11/2/1899.

Wij wensen aan deze jongegehuwen veel geluk en voorspoed.

- Volgende bloedverwanten worden herdacht :

Marie Van Nerum (VII/17) + 1.7.1904 (4 maanden oud)
 Leopold Stockmans (VII/29) + 1.7.1929 (70 j.)
 Hortense Van Nerum (V/16) + 1.7.1862 (43 j.)
 Pelagie Veulemans (VI/17) + 3.7.1894 (30 j.)
 Constant Vandertaelen (V/5) + 7.7.1856 (53 j.)
 Livin Julien Van Nerum (VI/12) + 12.7.1908 (65 j.)
 Marie Groetaers (IV/14) + 15.7.1831 (58 j.)
 Achiel Van Nerum (VII/17bis) + 19.7.1892 (4 dagen)
 Jean Van Nerum (III/4) + 18.7.1897 (65 j.)
 Joseph Van Nerum (VI/28) + 22.7.1874 (29 j.)
 Gertrude Van Nerum (V/31) + 27.7.1830 (22 j.)
 Alexandrina Van Nerum (VII/30) + 27.7.1923 (56 j.)
 Célestine Van Nerum (VI/36) + 27.7.1867 (13 j.)

ART. 92 : DE WEERMAN

De hondsdagen hel en klaar, duiden op een gunstig jaar.

Op St Jacob (25 Juli) warme dagen, doen van kou en armoe klagen.

GENEALOGIE

ART. 93 : Stb. III/4 - Joannes VAN NERUM en Catherine BUECKENS.

1° Geboorte.

Jean (In sommige schriften ook Joannes of Jan) werd geboren in het huis zijner ouders "Brasserie de la Gette", gelegen aan de Gete (zie art. 49 - para 5).

Hij werd gedoopt te Hoegaarden op 27 september 1732 (f° 556) als zoon van Charles (43 1/2 j. oud) en Barbe Sweerts (32 j. oud).

Als doopheffers had hij :

- zijn oom Pastoor Henricus Sweerts (broeder van zijn moeder) ;
- Rosa Speculo (tot heden onbekend).

2° Huwelijk.

Joannes was 26 1/2 jaar oud, toen hij op 15 maart 1759 te Hoegaarden in het huwelijk trad met de 22 jarige Anne Catharine Bueckens (f° 945).

Als getuigen traden op :

- Joannes Tritsmans en Anne Cath. Saelmaeckers.

Zij bekwamen dispensatie van 3° "Ecclesia bannis" en waren verwant in de 4° graad.

Dit huwelijk schijnt een gevolg te zijn geweest van de familievete die te Hoegaarden tot de dorpswisten leidde. Men herinnert zich nog wel de gebeurtenissen van 1749/50, waarin Burgemeester Bartholomeus Bueckens en zijn schoonvader de Politie-officier Van Simphoven, de strijd opnamen tegen de Regentie en ingevolge een brouwersvete, die feitelijk een familievete was, te Hoegaarden veel stof deden opwaaien, maar toch eindelijk tot een verzoening kwamen (zie art. 60 en 65).

Het huwelijk van Joannes Van Nerum met Cath. Bueckens zou tot deze verzoening hebben bijgedragen, want in het memorieboek staat te lezen : "Par cette alliance se terminaient les querelles entre deux familles, qui avaient causé tant de soucis à la Régence du temps de son père Charles van Nerum".

Zo men nu weet dat Cath. Bueckens de dochter was van Burgemeester Bueckens en langs moederskant de kleindochter van de Politie-officier Van Simphoven, dan is het niet uitgesloten dat dit huwelijk een politieke achtergrond had, om de uiteindelijke verzoening tussen de twee partijen te bewerken en opnieuw vrede te brengen in het dorp.

3° Kinderen.

Uit deze verbintenis sproten volgende kinderen, allen te Hoegaarden geboren :

Anne Barbe	• 30. 12. 1759 (x Libert Geerts)
Henri	• 16. 10. 1761 (x Marie Van Autgaerden)
Dorothee	• 21. 12. 1763 (x Ant. Sweerts, xx Ph. de Zangré)
Jean-Henri	• 7. 11. 1765 (x Elisabeth Sweerts).

4° Beroep.

Uit de memorieschriften wordt vernomen dat Joannes Van Nerum in zijn studiën voor Notaris geholpen werd door zijn oom Secretaris Servaes Sweerts (zie art. 28) en later ook zijn vader als Schepen zou opvolgen. Bovendien was Joannes ook eigenaar-brouwer, en bezat zijn eigen "Paenhuis".

In het "Notieboek" voor die brouwers van Hougarden - SGL/Hoeg. 4270/4283" wordt hij voor de eerste maal vermeld in 1762 als "Sr Jan Van Nerum" (Sr = Heer en wijst op zijn aanzien). Twee jaren later maakte hij slechts één enkel brouwsel klaar voor de eerste drie maanden van het jaar, maar in 1786 verwierf hij de tweede plaats, na zijn broeder Jacobus (Jacques Philippe), met 22 brouwsels voor de periode van 16 Aug. tot 31 Dec., waaruit blijkt dat de familie Van Nerum nog steeds als de grootste brouwers van Hoegaarden stonden aangeschreven. Tot de laatste dagen van zijn leven heeft hij dit beroep uitgeoefend, want in 1797 (jaar van zijn dood) vervoerde hij met zijn koets nog bier naar Leuven en werd hierbij geholpen door zijn knecht (SGL/Hoeg. 4214 n° 185). Deze knecht was de 32 jarige Jean Mertens, terwijl op dat ogenblik Thérèse Carson (28 j.) meid was bij Joannes Van Nerum (Volktelling An V).

5° Woonplaats.

Het is niet bekend waar Joannes met zijn huisgezin woonde, maar vermoedelijk was dit in het dorp zelf en niet ver van de Kerk. Zulke blijkt duidelijk uit de nagelaten schriften van zijn kleindochter Elisabeth, die volgende anecdote noteerde :

"Mijn grootvader was een loyaal en vroom man, sterk gehecht aan de erfelijke tradities. Op een avond toen hij de Gete moest oversteken om zich naar het huis van een vriend in Altenaken te begeven, ontwaarde hij een drenkeling in het water. Zich ter plaatse spoedend om hulp te bieden, scheen de man plots verdwenen. Op hetzelfde ogenblik zag hij in een boom aan de overzijde de duivel die hem uitlechte.

Mijn grootvader droeg steeds een paternoster op zak en maakte zich vlug een kruis, waarop de duivel recht in de Gete viel en verdronk.

Sederdien liet mijn grootvader een kruisbeeld boven zijn deur aanbrengen, dat de bewondering uitlokte der gelovigen die uit de kerk kwamen".

Hieruit was afgeleid geworden dat hij niet ver van de kerk woonde en zeker niet over de Gete, vermits hij deze moest oversteken om naar zijn vriend in Altensken te gaan.

- Een nadere plaatsbepaling van zijn woonst kunnen wij afleiden uit een akte van 21. 6. 1762, waarin het volgende staat:
"In Hoegaarden was het de gewoonte dat de burgemeester met de openbarefondsen af en toe de in slechte staat verkerende wegen liet herstellen, om het vervoer van de bierhandel te vergemakkelijken. Joannes Van Nerum die op dat ogenblik burgemeester was, liet op eigen kosten een straatdeel herstellen dat aan zijn huis lag en naar zijn brouwerij leidde; nadat de hem door de gemeenteraad geweigerd waren en waardoor Joannes door Elottin resolutie werd gezet."

Hieruit blijkt dus dat hij in een druk door de bierkarren bezochte straat woonde (en zoals hoger vermeld "dicht bij de pastorie"). Vermits sedert de dorpswijken van 1749 de huidige Pastorijsstraat en Doelstraat reeds gekasseid waren blijft alleen nog de straat op Nerm, de Walenstraat en de Gasthuisstraat over. Laatstgenoemde heeft echter alle voorkeur. *Van 1785 overleefde hij zijn achternaam in de stuwakker waar hij zijn en praktijk herenkuis had aangelegd (zie D 357 later herenakker door Alex Louvis, maar zelfs Joannes zijn achternaam verloor, terwijl zijn naam bleef).*

(A 6)

6° Heraldiek :

"Joannes schijnt het blazoen van zijn vader te hebben aangenomen (drie goude lilies en veld van azuur) met een vrijkwartier verleend aan de Sweertsen (waartoe zijn moeder Barbe Sweerts behoorde).

Om dit te staven verwijzen wij naar volgende punten :

- 1° In 1781 schon hij zijn eigen wapenschild aan zijn stamvertakking (zie art. 81, para. E.)
- 2° Zijn wapenspreuk luidde "Mon Dieu et mon Droit" (zie art. 114 para. G.).
- 3° Een borduurwerk (zie art. 33 afbeelding 3) werd nagelaten door zijn kleindochter Anne Elisabeth Van Nerum, die het van haar ouders overerfde. Dit borduurwerk bevatte het hoger beschreven wapenschild, zodat hieromtrent bijna geen twijfel overblijft en Joannes als de bezitter ervan mag aanzien worden, gezien onze familie na de revolutie geen wapenschilden meer schijnt aangenomen te hebben. *Men kan zich afvragen als dit borduurwerk wel gemaakt werd door het bejente van Nerum, dan de zuster van een Joannes (zie art. 86.)*

7° Wie was zijn vrouw Anne Catherine Bueckens ?

- Zij werd gedoopt te Hoegaarden op 29 juni 1737 (f° 588) en was dus $\pm$ 5 jaar jonger dan haar echtgenoot. Tot doopheffers had zij :
 - Henri Van Simphoven (oom)
 - Anne Cath. Tits (grootmoeder).
- Anne Catherine Bueckens was de oudste van 8 kinderen, allen te Hoegaarden geboren uit Bartholomeus Bueckens en Catherine Van Simphoven.

Haar broeders en zusters waren :

Guillaume	* 14. 4. 1739 (f° 624) ss Guill. Van Simphoven en Cath. Bueckens. x Clare Weenen (?)
Dorothee	* 23. 2. 1741 (f° 638) ss Marcel Geerts en Dorothee Van Simphoven x Philippe Genre op 2. 2. 1774 (f° 955).
Clara	* 6. 4. 1744 (f° 660) ss Joannes Bueckens en Clara Geerts x Jean Baptiste Van Autgaerden op 4. 6. 1776 (f° 1041).
Bartholomeus	* 31. 3. 1746 (f° 673) ss Henri Neys en Anne Marie Vanderstraeten Was Kanunnik in het Rood Klooster
Marie Madeleine	* 17. 4. 1748 (f° 684) ss Marie Madeleine van Simphoven en ? Was geestelijke in het Barberendaelklooster te Tienen.
Beatrix	* 22. 9. 1749 (f° 691) ss Jean Van den Bempt en Beatrix ? niet te Hoegaarden getrouwd.
Marie Thérèse	* 25. 1753 (f° 713) ss Jean Dotremont en Marie Van Simphoven x Jean Baptiste Mareels op 7. 8. 1777 (f° 957).

(vervolgt)

FAMILIESCHOON

N° 17 van Aug 1961

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE-UITGAVE : VAN NERUM : MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

Art. 94 - ONZE FAMILIEDAG VAN 19 AUG.

- Door speciale omzendbrieven werden alle bloedverwanten op de hoogte gebracht van onze aanstaande familiedag, die te Hoegaarden zal doorgaan op Zaterdag 19 augustus e.k.
Tijdens deze voor ons zo heuglijke dag, zullen de oude tradities in alle luister worden hersteld, de "Gulden Lelie" terug opgericht en de Ouderdomsdekens gekroond.
- Na meer dan een halve eeuw, zullen de ouderen zich opnieuw verenigd voelen en herinneringen ophalen uit die goede oude tijd, wijl de jongeren elkaar beter zullen leren kennen om gezamenlijk de familiebanden dicht te snoeren. Onze voorouders die deze gilde voor onsin 't leven riepen, behoorden tot een geslacht van mannen, die aan hun nakomelingen een familiegeschiedenis nalieten, opdat wij naar hun voorbeeld zouden handelen en de onderlinge verknoktheid in stand houden.
- Geen enkel familielid mag ontbreken, want het heroprichtingsfeest der "Gulden Lelie" moet tot iets enigs uitgroeien.
Daarom richt "Familiesschoon" een laatste oproep tot allen, opdat de achterstallige inschrijvingsformulieren dringend zouden binnengestuurd worden. De ganse familie wordt te Hoegaarden op 19 augustus verwacht, om in gezellig samentzijn, onze familiedag te vieren.
- Afstammend uit dezelfde voorvader, wiens naam wij fier en gezamenlijk dragen, bruist in ons immers het gemeenschappelijk bloed en hebben wij allen zowat dezelfde karaktertrekken overgeërfd. Nauw verbonden aan dezelfde erfelijke tradities, voelen wij ons ten zeerste aan elkaar gehecht. Daarom moeten wij allen op 19 augustus te Hoegaarden aanwezig zijn, om samen de oude familiegilde weer in 't leven te roepen.

" Zeg waar g'een zachter heimat weet,
dan in 't dal van Nerm, Beek en Geet,
waar w'ons hart hebben verpand,
aan bos, wei en akkerland,
waar uit vrije borst en mond van allen,
onze eigen leuze steeds zal schallen,
in vreugde, leed en rouwe,
't van Nerumbloed getrouwe."

Nota : Alle inschrijvingen dienen gestuurd aan :

Maj. Monique VAN NERUM, Doelstraat, 8, HOEGAARDEN

P.C.R. n° 44.50.78

G E N E A L O G I E

ART. 95 : Stb. III/4 - Joannes Van Nerum en Cath. Bueckens (vervolg van art. 94)8° Kwartierstaten

Anne Cath. Bueckens stamde uit de geslachten Bueckens, van Simphoven, Tits, Van der Straeten, Curé, Delvaux, Goorts, Ralis, de Moulin, Matlijn, Neys en Van Elst.

Haar kwartierstaten zien er uit als volgt :

<u>ouders</u>	<u>grootouders</u>	<u>overgrootouders</u>	<u>betovergrootouders</u>
		<u>Pierre Bueckens</u> ° 15.2.1661 + 10.12.1723	<u>Guill. Bueckens</u> + 15.6.1670 10.12.1661 x 25.6.1652 <u>Cath. Ralis</u> ° 15.6.1632
<u>Bartholomeus BUECKENS</u> ° 4.12.1711 + 28.5.1775	<u>Jean Bueckens</u> ° 25.2.1688 + 3.12.1749	x 11.2.1687 <u>Anne Curé</u> ° 23.10.1667 + 25.3.1739	<u>Guill. Curé</u> ° 31.3.1642 + 6.9.1676 21.9.1649 x 26.9.1666 <u>Martine de Moulin</u>
x 1.11.1736	<u>Anne Cath. Tits</u> + 26.3.1740		
		<u>Mahieu v. Simphoven</u> + 26.8.1701	
	<u>Guill. v. Simphoven</u> ° 4.1.1688 + 28.5.1758	x 12.1.1677 <u>Cath. Delvaux</u> ° 30.10.1644 + 28.3.1731	<u>Egide Delvaux</u> + 21.7.1667 <u>Marie Matlijn</u>
<u>Cath. v. Simphoven</u> ° 6.1.1715 + 8.2.1755		<u>Gabriel v. der Straeten</u> + 8.12.1729 x 13.2.1691 <u>Barbe Goorts</u> + 12.1.1728	
	<u>Marie Mad. v. der Straeten</u> ° 21.1.1695 + 21.9.1744		

"N. B. : Al deze geboorten, huwelijken en overlijdens geschieden te Hoeg. Wegens plaangebrek worden hier de vermoedelijke ouders aangegeven van :

- R5
- Guill. Bueckens, namelijk Guill. Bueckens (de oude) + 15. 6. 1670 en Cath. Van Goetsenhoven.
 - Cath. Ralis, namelijk Henri Ralis en Marie Neys.
 - Guill. Curé, namelijk Guill. Curé, (de oude) + 30. 3. 1648 en Anne Van Elst + 7. 3. 1688.
 - Egide Delvaux, namelijk Jean Michel Delvaux en Catherine

~~De aannulling van deze kwartierstaten zal in een later corrigendum verschijnen.~~

9° Familiebeschrijving van Cath. Bueckens.BUECKENS :

De Bueckens behoorden tot een geslacht van landbouwers, die rond 1600 te Hoegaarden verbleven en eigendommen bezaten op "den Coppe". Ofschoon zij nooit tot een mechtige stam uitgroeiden, waren zij toch met de voornaamste families uit de streek verwant, zoals de Sweertsen, Bormans, Nijs, Van Osmael, Everaerts, Stockmans, Geerts, Dumont, Van Simphoven, Van Autgaarden en Van Nerum.

In zijn Armorial Général Tome I Pl. CCCXLVI geeft Rietstap voor de fam. Bueckens uit Brabant : een wapen van zilver met keper van sinopel, beladen met drie beukbladeren van hetzelfde, twee in het hoofd en een in de voet. Bartholomeus Bueckens (vader van Anne Catherine) was de broeder van Anne Cath. (°1709), Marie Françoise (°1714) en Elisabeth (°1716) en stamt uit een landbouwersfamilie. Als huurbrouwer was hij goed aangespannen met zijn schoonvader de politie-officier van Simphoven en zou in 1749 tot Burgemeester van Hoegaarden worden verkozen. *Hij woonde op de Beek, waar zijn zus, stiefzoon en pastoor streefden naar hem te helpen zijn eigen brary te oprichten.*

Van Simphoven :

Haar moeder (Cath. Van Simphoven) was de zuster van Guillaume (°1717), Anne Marie (°1719), Jean François (°1720), Henri (°1722), Leonard (°1724) en Jean François (°1726). *Verlaatsde was Prior in het Augustijnerklooster te Leuven.*

Zij was de dochter van Guiliam Van Simphoven (grootvader van Anne Cath. Bueckens), die in 1734 aan kop der brouwers stond (zie art. 60, para. D), en in 1749 als officier der dorpswacht te Hoegaarden, samen met zijn schoonzoon (Bartholomeus Bueckens) de dorpswachten tegen de Regentie uitlakte (zie art. 60 para. F).

Van der Straeten :

Haar grootmoeder (Marie Madeleine Van der Straeten) was een brouwersdochter en behoorde tot een groot geslacht.

Voor de fam. Van der Straeten (Brabant) wordt aangegeven : een wapen van asuur beladen met drie molenijzers van goud, twee in het hoofd en een in de voet, met in het hartpunt een roos van hetzelfde (Rietstap, Arm. Gén. T.V. Pl. CCCLVIII).

Delvaux :

Haar overgrootmoeder (Cath. Delvaux) behoorde tot een oud geslacht uit het Walenland, dat in de loop der 17e eeuw naar Hoegaarden werd gelokt.

Voor de familie met dezelfde naam afkomstig uit het land van Luik, geeft Rietstap : een wapen van keel met drie kalfshoofden van zilver, twee in het hoofd en een in de voet (T. II Pl. CLXXXVIII).

NOTA : Wie belang mocht stellen in een der geslachten, voorkomend in de kwartierstaten van Anne Cath. Bueckens, kan zich tot ons tijdschrift richten, want de volledige uittreksels der Parochie-Registers van Hoegaarden zijn in ons bezit.

10° BIOGRAFIE van Joannes Van Nerum.A. Joannes sticht de Gulden Lelie (zie art. 72).

In 1778 richtte Joannes samen met zijn broeders Jacobus en Franciscus, op verzoek van hun moeder, de familievereniging der "Gulden Lelie" op. Uit de stichtingsacte blijkt dat de eerste bijeenkomst plaatsgreep in zijn huis op St Corneliusdag (16 Sep).

Deze eerste familiedag werd ingezet met een Zielenis, vermoedelijk gecelebreerd door Pastoor Henricus Sweerts.

Onder de titel van "Joannes I" werd hij tot Eerste Ouderdomsdeken uitgeroepen en gekroond met de Braak, die door hun nomaarvader Pastoor Henricus Sweerts (peter en oom van Joannes) was gewijd.

Op St Magdalenadag (22 juli) van het jaar 1779 huldigde hij de familieboom in, ten teken van eeuwige vruchtbaarheid op de erfgronden in de Walenstraat geplant, op de plaats die later "Madelonsveld" werd genoemd.

Op 10 Sep 1780 schonk Joannes aan de confrerie een familiebanier en het gemeenschappelijk geslachtswapen, wyl de gebröeders op 14 Nov 1781 aan hun onderscheidelijke stamvertakkingen; hun eigen wapenschild toekenden.

In 1794 om reden van het Franse schrikbewind, schafte Joannes alle openbare plechtigheden der gilde af en kwam de familie nog slechts in stilte samen in het huis van hun Ouderdomsdeken. Men mag nochtans aannemen dat deze beplantingen reeds gedeeltelijk van in 1787 waren ingetreden, wegens de troebelen die te Hoegaarden losbraken en de Franse revolutie voorafgingen (zal later behandeld worden.)

Joannes Van Nerum heeft in het leven en de bloei van de familievereniging, een zeer vooraanstaande rol gespeeld en mag terecht de "Vader der Gulden Belie" worden genoemd.

B. Joannes volgt zijn vader in de Regentie op.

"Op 25 jarige leeftijd trad Joannes tot de gemeentepolitiek toe en werd vermoedelijk eerst als gezworene in de dorpsraad opgenomen. Dit geschiedde in 1757 vermits hij in 1732 geboren werd, dus kort na de dood van zijn vader (10 Sept. 1757).

Van 1761 tot 1763 verzekerde hij samen met Arnold Vander Molen het Burgemeesterschap der "Vryheyt", om vervolgens voor het leven tot Schepen in de Regentie te worden benoemd. Het Schepenambt was destijds nog een gesloten erfelijk ambt dat overging van vader op zoon, zodat het een monopolie was van enkele zeer invloedrijke geslachten, waardoor onvermijdelijk misbruiken ontstonden, die bij de oppositie de ontevredenheid uitlokte".

zo nad men o.g.

Meier ^{Meier} Jean François Schepers : zoon van Joannes Franciscus en Anna Van Osmael, kleinzoon van Jean Guill. en Lucie Van Nerum (zie art. 75), zodat de meier een kleinkoosijn was van Joannes Van Nerum.

Griffier Ant. Balth. Sweerts : zoon van Secretaris Servaes Sweerts (broeder van Barbe), dus koosijn van Joannes;

Bovendien was hij gehuwd met Maria Lucia Schepers (zuster van de Meier), zodat hij diens schoonbroeder was.

In 1764 volgde hij zijn vader op, wiens politiek hij volledig overnam en toepaste.

le Schepen Henri Struys : gehuwd met Elisabeth Sweerts (zuster van Barbe en Servaes), dus aanverwante oom van de griffier en Joannes. Struys was reeds le Schepen tijdens de dorpswisten van 1749 (zie art. 54 para. C).

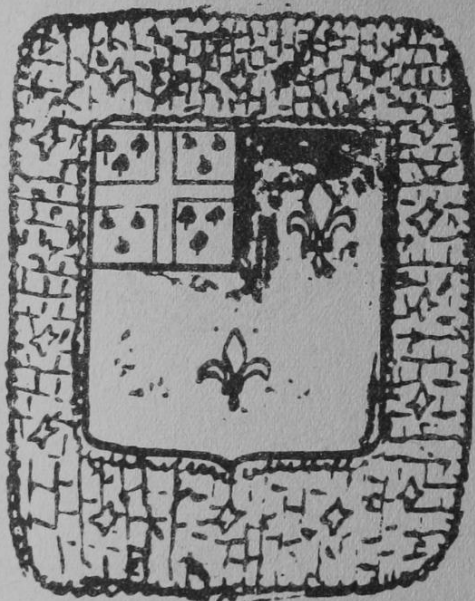
Schepenen Renier Lintermans, Ant. Brasseur en ^{Ant. Brasseur} Vandermeulen. Eerstgenoemde was de neef van Struys en koosijn van Sweerts en Van Nerum. De twee anderen waren koosijns van de meier en verwant met Sweerts, Struys en Van Nerum.

Maar buiten de Regentie was er ook nog de Dorpsraad, die meestal uit ongetletterden bestond met uitzondering van twee gezworenen en dat waren:

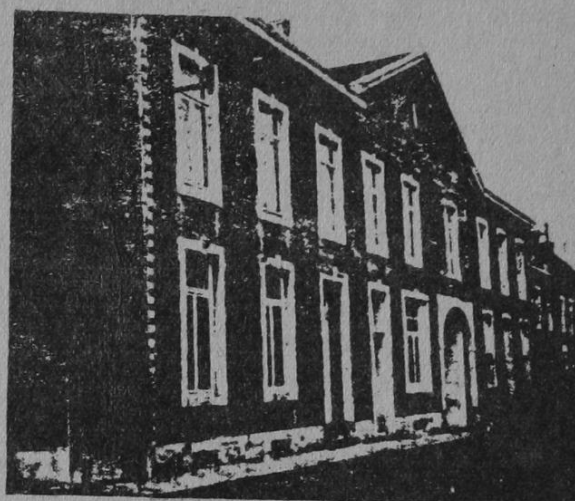
Hubert Sweerts : (broeder van Barbe, Servaes en Elisabeth) dus oom van de griffier en Joannes en schoonbroeder van Struys. Bovendien was hij verwant met de meier, Lintermans, Brasseur en Vandermeulen. Hij werd tot Rekenplichtige aangesteld.

Deze Sweerts was de ziel van de dorpsraad en moest de gezworenen voor de zaak der Regentie winnen. Hij was een bezadigd man, die de geschillen met de oppositie wist op te lossen door lichte toegevingen te doen, zonder echter af te wijken van de voorgeschreven politiekvoering.

"Van 1755 tot 1757 had hij bovendien het burgemeesterschap te Hoeg. waargenomen en werd in sommige akten "Gensme" genoemd, hetgeen nagenoeg overeenkwam met "eerbare Heer van goede afkomst".

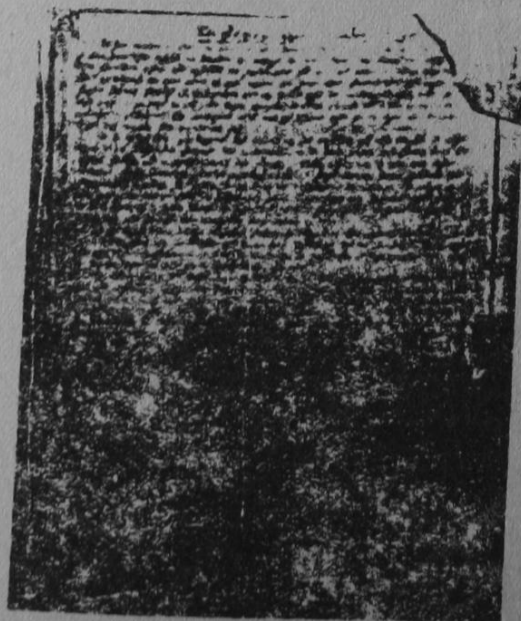

Borduurwerk met wapenschild
door Joannes nagelaten

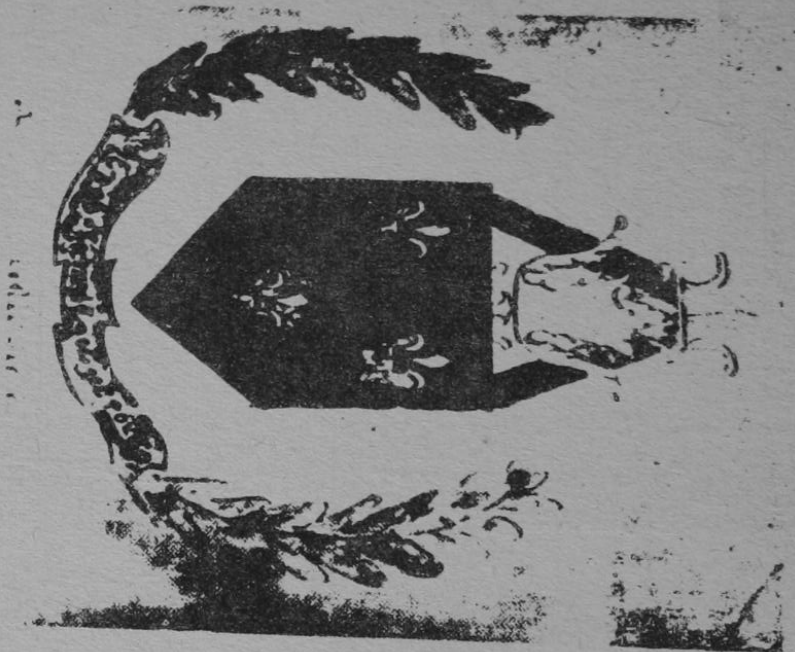

Zijn woonst in de Nieuwstraat,
die in 1789 geplunderd werd.

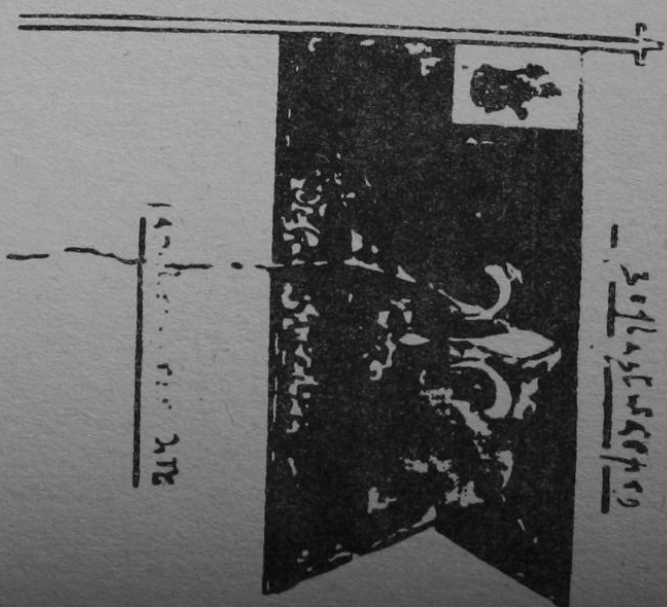
In 1778 richtte hij de Gulden Lelie op waarvan hij de 1e ouderdomdecken werd en schonk aan de gilde :

haar statuten

het geslachtswaapen

en haar banier

Jean François Vandermeulen werd tot gezworene verkozen. Hij was de schoon-
zoon van Struys en bijgevolg kozijn van Schepers, Lintermans, Brasseur,
Van Nerum en de schepenen Vandermeulen.

NOTA : Al deze verwantschapsgraden kunnen door stamboogegevens bewezen
worden. Zie ook Hist. Houg. : Alph. Wauters p. 28 en Gesch. Hoeg :
Vander Velpen blz 119.

Hieruit blijkt voldoende de gevolgde familiepolitiek der Regentie, waardoor
zij blok vormden om de gemeentezaken op eigen manier te regelen. Nochtans
bestuurden zij het dorp wijselijk en goed en dreven bestendig de welvaart op.
Zij waren de meest geletterde en vooraanstaande ingezetenen der gemeente
en hadden zich vast voorgenomen, het voorbeeld van hun voorgangers na te
volgen, zonder zich te bekommeren met wat de anderen er over dachten. Meer
dan ooit waren zij tot vastberadenheid besloten, om de bloei en de vrede
in de "Vryheydt" te verzekeren. En in dit gemeentebestuur toonde Joannes
Van Nerum zich de waardige zoon van zijn vader.

C. Onenigheden met het kapittel.

(Ref. Gesch. van Hoeg. Vander Velpen pr. 1959).

- Op 8 en 9 Sep 1759 werd de nieuwe kerk van Hoegaarden, bij grote feestelijk-
heden op plechtige wijze door de Hulpbisschop van Luik ingewijd. (zie art.
65 para H.). Toen zal Joannes wel aan zijn vader hebben gedacht, die aan
het grote werk had megeholpen en zelfs zijn eigen bijdragen in bijdrage stelde, om
aan Hoegaarden de schoonste kerk te schenken van uren in de ontrek.
Maar kort daarop begonnen echter de moeilijkheden, want het kwam op de afbe-
taling aan. Het kapittel der kanunniken wilde de onkosten op de rug der ge-
meente schuiven en beweerde dat de kerk veel te luxueus was gebouwd, waarop
zij door Architect Digneffe uit Luik, een raming lieten opmaken van een een-
voudig gebouw met dezelfde afmetingen.
- In 1762 werd deze raming ingediend en bedroeg 56.300 florijnen, terwijl de
werkelijke kosten reeds meer dan 100.000 fl. overtroffen. Maar de Regentie
repliceerde dat de raming vervalst was, omdat verschillende posten ten be-
loope van 30.000 fl. waren weggelaten. Het proces ging verder en veroor-
zaakte nieuwe erelonen.
- In 1669 bereikten de kosten reeds 120.718 fl. ingevolg het betalen van
interesten op geleende kapitalen, aangegaan voor een termijn van 60 j.
hetzij tot in 1817.
- In 1772 kwam de Paus tussen beide en drong op een compromis aan, opdat
kapittel en gemeente samen zoals voorzien de kosten zouden dragen. Doch de
Proost, Prins van Hohenlohe wilde het grootste bedrag op rekening der ge-
meente schrijven en zette het proces verder.
- Dan kwam de zaak in handen van de Heer Keppene uit Luik die de dorpswisten
van 1749 tot een goed einde had weten te brengen, maar deze overleed twee
jaren later in 1774, zodat alles te herbeginnen viel.
- Sommige kanunniken namen alsdan ontslag en de opvolgers wilden de schulden
van hun voorgangers niet herkennen. In 1785 schenen de onenigheden toch
grotendeels geregeld, maar zouden pas bij de komst der Fransen volledig
in 't reine worden getrokken. Deze laatste schaften het kapittel af en de
geldleners konden naar hun centen wachten, tot wanneer de zaak in 1853
door het Beroepshof van Brussel uiteindelijk opgelost werd.
- De kerk van Hoegaarden heeft ingevolge het proces, meer gekost aan bijko-
mende erelonen dan aan eigenlijk materiaal. De gemeente heeft haar over-
eengekomen deel betaald en de kanunniken het overige. Gelukkig kwam
dit alles tijdens een uiterst gunstige periode, waarin het dorp welvarend
was door zijn bierhandel. Maar hoofdzaak in dit alles is, dat Hoegaarden
zijn zo zeer gewenste prachtkerk heeft bekomen, dank zij het wijze beleid
van de Regentie, waartoe Charles Van Nerum heeft behoord die aan de opbouw
medehielp en nadien zijn zoon Joannes, die in de zaak der afbetalingen
zijn woord te zeggen kreeg.

(vervolgt)

ART. 96 : FAMILIENIEUWS.- Beste gelukwensen aan onze jarigen.

Julien Cleopater	(VIII/20bis)	° 8 Aug 1922 (39 j.)
Elise Van Nerum	(VII/6)	° 11 Aug. 1888 (73 j.)
Gabrielle Van Nerum	(VII/13)	° 14 Aug 1893 (68 j.)
Gisela Van Nerum	(X/4)	° 14 Aug 1956 (5 j.)
Germaine Van Nerum	(VIII/20bis)	° 19 Aug 1928 (33 j.)
Beatrijs Van Nerum	(Z/3)	° 19 Aug 1955 (6 j.)
Nicole Van Nerum	(IX/17)	° 20 Aug 1951 (10 j.)
Juliette Pleugers	(VIII/22)	° 22 Aug 1928 (33 j.)
Irma Tesseur	(VIII/1)	° 30 Aug 1908 (53 j.)
Fernand Baude	(zoon van VI/20)	° 30 Aug 1897 (64 j.)

- Wat hun huwelijksbootje nog lange jaren mee varen :

Marg. Van Nerum en Emile Fourie (IX/15) x 1 Aug 1959 (2 j.)
 Bertha Van Nerum en Ph. Vertommen (VIII/26) x 14 Aug 1958 (3 j.)
 Leontine Van Nerum en Urb. Vandenbroeck (VIII/17) x 17 Aug 1940 (21 j.)
 Clement Van Nerum en M.L. Desmet (VIII/14) x 18 Aug 1951 (10 j.)
 Karel Van Nerum en Lucienne Van Mol (VIII/13) x 25 Aug 1956 (5 j.)

- Wij gedenken in onze gebeden.

Achille Van Nerum	(VI/4)	+ 3 Aug 1872 (18 j.)
Felicia Van Nerum	(VI/39)	+ 4 Aug 1925 (68 j.)
Laure Van Nerum	(VII/21ter)	+ 2 Aug 1926 (43 j.)
Gustave Durochez	(VI/9)	+ 6 Aug 1910 (44 j.)
Barbe Van Nerum	(IV/13)	+ 7 Aug 1842 (74 j.)
Leontine Van Nerum	(VII/25)	+ 16 Aug 1951 (74 j.)
Oscar Van Nerum	(VII/18)	+ 17 Aug 1943 (71 j.)
Achille Van Nerum	(VII/19)	+ 19 Aug 1879 (6 j.)
Marie Goens	(V/26)	+ 21 Aug 1905 (75 j.)
Emiel Van Nerum	(VI/10bis)	+ 21 Aug 1919 (68 j.)
Olivier Ponsart	(VI/13)	+ 21 Aug 1899 (? j.)
Pierre Eyraud	(IV/10)	+ 23 Aug 1861 (86 j.)
Zenobie Van Nerum	(VI/2)	+ 25 Aug 1866 (22 j.)

ART. 97 - FAMILIELEDEN WORDEN VEREERD.

Volgende bloedverwanten werden onlangs onderscheiden :

- Achille Julien Van Nerum (VII/27) Ridderkruis in de Leopold II orde
- Hubert Van Nerum (VIII/31) Gouden medaille der Leopold II orde.
- Leon Van Nerum (VIII/23) Militair ereteken 2° klas.
- Karel Van Nerum (VIII/13) Bijzonder ereteken der Beroepsverenigingen

Hartelijk proficiat.

ART. 98 - WEEKKUNDE.

Begint Augustus heet, lang en wit het winterkloed.
 Is het op St Laurens klaar, zal er veel fruit zijn dat jaar.

ART. 99 - ALGEMENE OPROEP.

De familieleden worden vriendelijk verzocht ons alle gebeurtenissen te laten kennen, die zich in hun stamvertekking mochten voordoen, zoals: benoemingen, onderscheidingen, wijziging in de burgerlijke stand, beroepsvooruitgang enz. op het de ganse familie in hun vreugde kan delen.

FAMILIESCHOON

GENEALOGISCH - EN BIOGRAFISCH FAMILIETIJDSCRIFT
VAN HET OUDE HOEGAARDSE GESLACHT VAN NERUM

FAMILIE -UITGAVE : VAN NERUM ; MAQUISSTRAAT, 44 EVERE

Art. 100 : ONZE FAMILIESTAM KWAM TE HOEGAARDEN SAMEN

Op zaterdag 19 Aug. kwamen 102 afstammelingen van het oude brouwersgeslacht Van Nerum te Hoegaarden samen. Allen behoorden tot de stam gesproten uit Charles Van Nerum en Barbe Sweerts, in 1723 door het huwelijk verbonden. Van overal uit het land waren zij opgekomen, om de oude tradities der voorvaders op plechtige wijze in ere te herstellen.

Onder het klokkengelui verzamelde de familie zich in de Parochiale kerk van Sint Gorgonius, waar deze luisterrijke dag werd ingezet met een plechtige mis ter nagedachtenis van de overleden bloedverwanten. De Zielmis werd gecelebreerd door E.H. Vander Velpen, bijgestaan door Jan Van Nerum. In vrome broederschap verzameld stegen de gebeden ten Hemel, om Gods bescherming over onze familie af te smeken en voor de Zielen van onze afgestorvenen te bidden. Na de H. Mis werden de Braken voor de Ouderdomsdekens door E.H. Vander Velpen gewijd.

Na de groepsfoto aan het kerkportaal, begaf de ganse familie zich naar het gemeentehuis, waar zij door de Burgemeester Hettich en Schepen Van Osmael werd ontvangen. In korte trekken schetste de Burgemeester de afkomst en het verleden van ons geslacht, dat door de eeuwen heen zijn stempel drukte op de geschiedenis van Hoegaarden en er tal van sporen heeft nagelaten. Met zijn beste gelukwensen ging hij over tot het ophangen van de Braken over de schouder van de Ouderdomsdeken Julien Van Nerum uit Hoegaarden (80 j.) en de Onderdeken Arthur Van Nerum uit Meldert (77 j.). Zeer ontroerd dankte de Ouderdomsdeken voor de blijken van sympathie en terwijl de erewijn en versnaperingen voor de jongeren werden uitgedeeld, ondertekende de ganse familie het Guldenboek der gemeente.

Vervolgens ging het langs de oude "Molenweg" voorbij de voormalige huizen der voorvaders, in de richting van de feestzaal "Pax", waar de familie de namiddag zou doorbrengen. Daar prijkten de geslachtswapens en werd de erewijn aangeboden. De Pastoor van Hoegaarden en E.H. Vander Velpen richtten zich met lofwoorden tot de familieleden.

De welkomsgroet werd uitgesproken door Emiel Van Nerum, die hulde bracht aan allen die zich hadden ingespannen en meegeholpen om tot deze heuglijke dag te komen en dankte vooral degenen die door hun talrijke opkomst het bewijs hadden geleverd tot de "familiegetrouwen" te behoren. Hij drukte op de goede samenhang die steeds in de familie heeft gehoorst en wenste alle stamgenoten een gezellige familiedag toe. Met fierheid vermeldde hij de namen van hen die aanvaard hadden deel uit te maken van de Beschermingsraad, namelijk als Eredekens of Burgerlijke Beschermheren :

- Zijne Excellentie de Heer L. Borremans, Belgisch Ambassadeur in Finland.
- de Heer Dr. J. Verbesselt, Algemeen Beheerder van het Geschied- en Oudheidkundig Genootschap voor Vlaams Brabant.

en als Mombaervader of Geestelijke Beschermheer :

- E.H. Vander Velpen, Pastoor te Boven Lo, afkomstig uit Hoegaarden en grote vriend van onze familie.

2.

Vervolgens stelde Monique Van Nerum de bloedverwanten aan elkander voor, terwijl alle nakomelingen uit dezelfde stamvertakking een eigen kenteken ontvingen, om aan de hand van een verklarende tekst, de graad van verwantschap te verduidelijken, hetgeen ten zeerste in de smaak viel. Na het democratisch noemen (proficiat voor Leon en Julia) werd het hoogtepunt van deze heuglijke dag bereikt, bij de officiële wederoprichting van de oude familiegilde, in 1778 gesticht, om de familiebelangen, het algemeen welzijn, de onderlinge verknogtheid en de oude tradities der voorvaders in ere te houden. Van bij de aanvang der XXe eeuw was deze confrerie in verval geraakt, maar werd nu op algemeen verlangen terug in luister hersteld.

In een korte toespraak gaf Emiel Van Nerum lezing over de 125 jarige bloeitijd van deze gilde en sprak tijdens een plechtige stilte de heroprichtingsakte uit :

- "Heden negentien augustus van het jaar ons Heeren 1961, wordt alhier binnen de gemeente Hoegaarden door de nakomelingen uit de zesde en zevende generaties van onze voorouders Charles Van Nerum en Barbe Sweerts, de gilde der "Gulden Lelie" in 1778 gesticht, terug in ere en luister hersteld naar vorm en wijze van de oude confrerie, tot heil van onze families en nakomelingen en zulks na toestemming en op wens van alle familiegetrouwen, die zich uit vrije wil verbinden de XII verzoeken ten allen tijde trouw te zullen eerbiedigen en zich te regelen naar de statuten. Gegeven te Hoegaarden op 19 Aug. 1961." Deze akte werd onder groot applaus bekrachtigd.

Dan greep de kroning der Dekens plaats; Arthur Van Nerum uit Meise bracht hulde aan de zes vorige Ouderdomsdekens, die eens aan het Hoofd der Gulden Lelie hebben gestaan en gaf vervolgens lezing van de nieuwe kroningsakte :

- "Heden negentiende dag van de maand augustus 1961, wordt in toepassing der statuten en volgens oude gewoonte, op plechtige wijze gekroond en voor het leven tot zevende Ouderdomsdeken van de Gulden Lelie uitgeroepen : Julianus Van Nerum, 79 jaar en 8 maanden oud, zoon van Hubert, zoon van Theodoor, zoon van François, zoon van Jacobus, zoon van Charles en Barbe Sweerts, om voor te zitten de familiegilde en te waken over de goede werking dezer, ter uitvoering der XII Verzoeken tot aller welzijn. Wordt bij dezelfde gelegenheid uitgeroepen tot Onderdeken : Arthur Van Nerum, 77 jaar oud, zoon van François, zoon van Charles, zoon van Jean-Baptiste, zoon van Jacobus, zoon van Charles en Barbe Sweerts, om de Ouderdomsdekens bij te staan in de vervulling zijner taak. Dat zij met Gods hulp gedurende lange jaren onze gilde-aanvoerders mogen blijven".

Luidruchtige toejuichingen braken los en onder klaoengeschal werden de Braken omhangen en de traditionele zoen gewisseld, terwijl de kinderen bloemen aan hun Dekens aanboden. Menige traan van ontroering diende weggevaagd en in alle harten gloeide dat ondoofbaar vuur der familieliefde. De Braken schenen wel een symbool waar rond de ganse familie zich eendrachtig schaarde en de dure eed smeedde, deze heilige traditie te zullen eerbiedigen. Fel ontroerd beloofden de Dekens, met de hulp van hun schutsheligen Sint Cornelius, naar hun beste vermogen over de Gulden Lelie en de uitvoering der XII Verzoeken te zullen waken. Hartroerend was het ogenblik toen de twee Dekens en de oudsten van de stam, elkaar als broeders omhelsden, ten teken van broederlijke en gezonde familiegeest.

De toejuichingen kenden geen einde en de ganse familie voelde zich één. Als laatste punt van het officieel gedeelte werd onder leiding van Arthur Van Nerum uit Hoegaarden, tot de samenstelling van de familieraad overgegaan. Werden onder uitbundig applaus verkozen tot :

Griffier (secretaris) en memorieschrijver : Hubert Van Nerum (Evere)
Comptoriste ofte Boekhoudster : Monique Van Nerum (Hoegaarden)
Gezwoorenen en plaatsvervangers (afgevaardigden der stamvertakkingen):
Marcel Van Nerum (Achel) en Arthur Van Nerum (Meise)
Clement Van Nerum (Hoeg.) en Karel Van Nerum (Tienen)

Maurice Van Nerum (Hoeg.) en Emiel Van Nerum (Korbeek Lo)
 Marcel Van Nerum (Hoeg.)
 August en Leon Van Nerum (Hoeg.) en Jozef Van Nerum (Huppaye)
 Arthur Van Nerum (Hoeg.)

En zoals de voorvaderen het vroeger deden, legden ook nu al de Raadstbroeders, de eed van trouw af, op de Braak van de Ouderdomsdeken :

"Ick sweire onse Patroen, onse Audtdeken ende Onderdeken ten allen teyde te sullen syn onderdaenigh ende getrouwe en naer mijn uytterste beste te sullen borch blyven voor allentgene den Raede sal mogen aengaen int nacomen der XII Verzoeken. Alsoo moet my Godt helpen en Godts alle lieve Heylighen". Daarop legden zij allen traditiegetrouw de handen in elkaar, ten teken van onbreekbare broederliefde en riepen uit :

"Wij zijn gebroeders en zullen ten allen tijde gebroeders blijven, zo is de wil van onze Vader."

Deze indrukwekkende plichtigheid werd door de familie naar juiste waarde geschat en nadat de griffier uitleg had verschaft over het doel der gilde, samengevat in de XII Verzoeken, werden de pas verkozen Raadsleden, die de belangen der Gulden Lelie op hun schouders hadden genomen, geestdriftig toegejuicht.

En dan tot aangename verrassing voor allen, werd het familiemuseum geopend en kon elkeen, na het Guldenboek der Familie Van Nerum te hebben ondertekend, de talloze voorwerpen en herinneringen aan de voorvaders bezichtigen. De wapenschilden en nagelaten memorieschriften vormden de hoofdschotel. Groot was de belangstelling voor al deze bij wonder gespaard gebleven voorwerpen en iedereen beloofde het zijne bij te brengen om het familie-archief te verrijken en de opzoekingen te bevorderen.

Als dankbetuiging voor de onverpooede arbeid en navorsingen, waardoor deze heuglijke familiedag tot een werkelijkheid was gekomen, werd aan Hubert Van Nerum in naam van alle stamgenoten, een prachtige kristallen astak aangeboden. Dit geschenk kwam zo onverwacht dat hij de familie ontferd dankte, met de stellige belofte het als een kostbaar pakh te zullen bewaren.

De stemming steeg ten top toen het gezellig samenzijn met muziek en dans aangekondigd werd. De aloude brouwerskwaliteiten der vroede voorvaderen kwamen tot uiting, terwijl een tombola met wapenschilden en andere prijzen als inzet, de algemene goedkeuring wegdroegen. Beatrijs Van Nerum uit Meise, die juist deze dag jarig was (6 j.) werd door de Ouderdomsdeken tot Prinsesje van de Gulden Lelie gekroond. Dat de familiestam uit het goede hout gesmeed is werd bewezen door de talrijke kunstzinnige en humoristische prestaties, die tijdens het plezierige gedeelte geleverd werden door verschillende van onze stamgenoten. We vermelden ondermeer :

Anita Van Nerum, Lieve en Jan Van Nerum, Hilda Collin en Liesbeth Van Nerum, allen onder de leiding van Monique Van Nerum.

Arthur Van Nerum, Emiel Van Nerum en Alfons Van Calster.

Deze laatste dient echter als groot animator vermeld, want zijn uitzonderlijke talenten brachten vermaak voor oud en jong. Zijn spontane medewerking verdient dan ook een hartelijke dankbetuiging.

Dan klonk opnieuw klarengeschal, gevolgd van de blijde intrede van het jongste kind uit het geslacht, Katelijne Van Nerum uit Ganshoren, 2 maanden en 14 dagen oud, die door haar ouders aan de familie werd voorgesteld. Ook Remy Hacour (x Elza Van Nerum) werd triomfantelijk als de moedigste en dapperste vader (van 10 kinderen) aangekondigd.

Tot laat in de avond ging de feestviering verder en bij het uiteen gaan, werd de algemene wens geuit elkaar toekomstig jaar weer te zien, met de belofte de "Gulden Lelie" tot haar hoogste bloei te brengen. De familiedag Van Nerum groeide tot een waar succes uit en te Hoegaarden werd met lof over onze stam gesproken, wijl zelfs dagbladreporters ter plaatse waren om deze uitzonderlijke gebeurtenis in de pers te vereeuwigen. (Zie o.m. Het Nieuwsblad van 22 Aug. te bekomen : Em. Jacqumainlaan, 127, Brussel, PCR 110.01 - Tel. 18.10.05).

En tot slot volgen hier enkele telegrams die op deze onvergeetbare 19de Augustus aan de familie werden gestuurd :

- Van Nerum - Hip, Hip, Houra (Karel Romme)
- Hartelijk gefeliciteerd, veel amusement aan gans de familie (Vandeneucker)
- Van harte proficiat aan gans de familie Van Nerum (Personel Studio Not. Honorez Tienen)

.../...

4.

- Aan de roemrijke familie Van Nerum die haar stempel drukte op de geschiedenis van Hoegaarden, wens ik heil en een daverend bravo, voor alle nazaten hier aanwezig (fam. Rimanque)

Tot slot een hartelijk dankwoord aan al degene, die elk op hun manier hun steentje hebben bijgedragen, tot het wellukken van deze prachtige familiedag.

Art. 101. : FAMILIENIEUWS.

- Zijn deze maand jarig:

Mathilde Van Nerum (VII/16) ° 3 Sept 1901 (60 j.)
 Marg. Machiels (VII/II) ° 3 Sept 1891 (70 j.)
 Germaine Putzeys (docht. van VI/18) ° 6 Sept 1896 (65 j.)
 Christiane Van Nerum (VIII/29b) ° 8 Sept 1924 (37 j.)
 Godelieve Van Nerum (IX/20) ° 13 Sept 1952 (9 j.)
 Lisa Fourie (VII/8) ° 19 Sept 1893 (68 j.)
 Eugene Stockmans (zoon van VII/29) ° 21 Sept 1891 (70 j.)
 Agita Van Nerum (IX/11) ° 22 Sept 1944 (17 j.)
 Mathilde Van Nerum (VIII/2) ° 22 Sept 1908 (53 j.)
 Maurice Van Nerum (VIII/16) ° 23 Sept 1912 (49 j.)
 Charles Van Nerum (VII/11) ° 25 Sept 1888 (73 j.)
 Leon Van Nerum (VII/10) ° 28 Sept 1886 (75 j.)
 Elina Bullens (docht. van VII/30) ° 28 Sept 1888 (73 j.)
 Magda Meunier (docht. van VIII/7) ° 29 Sept 1952 (9 j.)

- Vieren hun huwelijksverjaaring :

Germaine Van Nerum x Julien Cleopater (VIII/20b) x 10 Sept 1949 (12 j.)
 Josée Van Nerum x Freddy Driessens (IX/14) x 17 Sept 1958 (3 j.)
 Christiane Van Nerum x Eug. Senelle (VIII/29b) x 20 Sept 1945 (16 j.)

- Hebben ons verlaten :

Cath. Defoor (V/7) + 7 Sept 1904 (71 j. oud)
 Barbe Putzeys (V/17) + 8 Sept 1863 (59 j.)
 Charles Van Nerum (II/1) + 10 Sept 1757 (ca. 62 j.)
 Jeanne Van Nerum (VI/44) + 17 Sept 1898 (57 j.)
 Joseph Van Nerum (V/17) + 18 Sept 1881 (60 j.)
 Livinus Van Nerum (V/11) + 20 Sept 1891 (72 j.)
 August Van Nerum (V/18) + 20 Sept 1852 (28 j.)
 Lucia Van Nerum (II/2) + 22 Sept 1724 (ca. 27 j.)
 Cath. Bueckens (III/4) + 28 Sept 1786 (49 j.)
 Lucie Van Nerum (VI/18) + 29 Sept 1929 (74 j.)

- Verheugend nieuws :

Op 28 Aug werd het gezin Arthur Van Nerum - Coenen uit Hoegaarden gezegend met een vierde kindje, genaamd Marieke, Christiane, Cornelia, Dominica. Het is de eerste naamdraagster die sedert de heropricting van de "Gulden Lelie" geboren werd. De ganse familie verheugt zich in deze blijde gebeurtenis en vanaf heden zal Marieke haar plaats innemen op onze stamboom, onder het n° IX/21bis.

Voor Marieke hip, hip, hoera en hartelijke gelukwensen aan haar ouders.

--- G R O E P S F O T O

De groepsfoto (formaat 12 x 18) genomen aan het kerkportaal op 19 augustus l.l. is schitterend gelukt.

Dit prachtig aandenken aan onze zo welgeslaagde familiedag, kan bekomen worden mits voorafgaandelijke inschrijving bij onze boekhoudster Mej. Monique Van Nerum; 8, Doelstraat, Hoegaarden, aan de prijs van 20 fr. (verzendingskosten inbegrepen) te storten op P.C.R. 44.50.78 van hogervernoemde persoon. De bestellingen worden aanvaard tot 10 Oct e.k. zodat de verzending vóór einde oktober zal geschieden.

GENEALOGIE

Art. 102 : Stb. III/4 : Joannes Van NERUM en Cath. Bueckens.
(vervolg van art. 95)

D. De nieuwe steenweg naar Tienen.

Ref. Gesch. Hoog. Vander Velpen, pr. 1959)

- Door het drukke verkeer van bierkarren was de baan naar Tienen in erbarmelijke staat geraakt, hetgeen een slechte indruk verwekte bij de vreemdelingen die Hoogaarden aandeden en een grote hinder opleverde voor het biervervoer. De regentie ontwierp, ondanks de hoge kosten ten gevolge het aanhangig proces met het kapittel, een plan om tot de aanleg van een nieuwe steenweg over te gaan. De Schepenfamilies waren immers allen grote brouwers en zouden er dus het meeste voordeel uithalen, maar om niet in hetzelfde conflict te vervallen als hun voorgangers, ten tijde der bestrating van de Molenweg, besloten zij eerst het gewone volk in te lichten en voor hun zaaak te winnen.

- Zij verklaarden dat Leuven in 1750 een kanaal naar Mechelen had laten graven, waardoor hun bierhandel aanzienlijk opgedreven werd, hetgeen voor Hoogaarden schadelijk kon uitvallen. Om hiernaan het hoofd te bieden had de Regentie besloten een nieuwe steenweg naar Tienen aan te leggen, die onmiddellijk aan-sluiting zou geven met de grote toevoerwegen naar Brussel, Luik en het Noorden van het land, zodat meerdere bierhandelaars naar de "Vryheydt" konden gelokt worden, met als gevolg dat de bloei en welvaart der gemeente nog meer zou toenemen.

- De kosten konden weliswaar wat oplopen, maar het zou een prachtwerk worden, want het ontwerp voorzag de bouw van twee bruggen, een te Groot- en een te Klein Overlaar, zodat de vreemdelingen vast en zeker met lof over deze baan zouden spreken, die uiteindelijk toch aan iedereen ten goede kwam. En zo Leuven een kanaal kon bouwen, waarom zouden zij dan geen steenweg kunnen aanleggen? De vorige Regentie had aan de Hoogaardiërs een nieuwe kerk geschenken, zij zouden een prachtbaan ontwerpen.

- De fierheid der inwoners steeg ten top en het volk juichte de Regenten toe. In de memoriënschriften staat hieromtrent vermeld;

- "Il (Joannes Van Nerum) gagnait la sympathie des habitants pour la construction d'un nouveau chemin vers Tirlemont", waaruit mag afgeleid worden, dat hij een grote rol heeft gespeeld, om het volk voor de zaak der Regentie te winnen.

- Op 15 november 1770 werd de nodige toelating bekomen en de raming der kosten op 31.641fl. geschat. Graaf d'Oultremont verklaarde zich bereid het beginkapitaal voor te schieten, dat nadien zou afgelost worden door bareelgelden en speciale taksheffingen op de brouwerijen, die er ten slotte toch het meeste nut uit trokken, zodat de gewone man er geen schade zou van ondervinden. Zulks viel in de smaak van het volk, dat het zijne belofte bij te dragen om aan de naburige dorpen te tonen, tot wat de Hoogaardiërs in staat waren.

- Als één man stonden zij achter de Regentie geschaard. Drie en veertig boeren stelden hun "tottelkarren" ter beschikking om de grote hoeveelheden materiaal, zand en stenen ter plaatse te voeren. Uit de 7 in uitbating zijnde steenkudlen van Overlaar, werden 7000 voet borduursteen en 280.248 kasseien getrokken en gekapt, wijl het werk uitgegeven werd aan ondernemers uit Geldenaken.

- En wanneer de steenweg was aangelegd, werden er langsheen tot ieder eens trots boompjes geplaat, die tot grote en sterke olmen opgroeiden (deze bomen werden pas in 1930 uitgehakt).

Ter bescherming van dit alles stelde de Regentie een politie-reglement op, dat bij klokslag voorgelezen werd en ter greffie van het gemeentehuis gelegd, opdat niemand hierover onwetendheid zou kunnen voorwenden. Hierin stonden de straffen bepaald tegen het weigeren of ontduiken der bareelgelden, de overbelasting van karren, het bevuilen of beschadigen van baan, riolen en beplantingen. En weldra wierp de nieuwe steenweg zijn vruchten af, want meerdere bierhandelaars togen naar Hoogaarden om de malse "Hoegaard" te halen en spraken allen met lof over de schone baan.

6.

Nopens de inhuldiging vernemen wij uit de schriften :
- "Il (Joannes) prononçait à l'inauguration un discours qui fut chaudement applaudi . " Betekent zulks dat Joannes Van Nerum den wel bespraakt man was, die bij openbare plechtigheden in naam der Regentie sprak.

(vervolgt)

Art. 103 : De WEERMAN voor de maand September

Als in Sept. de donder knalt, met Kerstmis sneeuw in hopen valt.

Als Maria is geloven, boerke zaai dan vlug uw koren (8 Sept.)

Vertoont zich Mauritius klaar, aan vele stormen verwacht U maar (22 Sep)

Art. 104 : SENSATIONELE VONDSTEN.

Door de opzoekingen zijn wij onlangs in kontakt gekomen met de Heer Henri Quinot, achterkleinzoon van Dokter Jean Baptiste Van Nerum uit Hoegaarden. Deze persoon bezit tal van nagelaten memorieschriften, afkomstig van zijn overgrootvader, waaronder wij ondermeer vermelden "Les mémoires personnels de Jean Bte. Van Nerum - Médecin à Hougaerde".

Dit dagboek werd opgemaakt in 1847 en beslaat de periode van 1808 tot 1882. Het omvat twee delen : de persoonlijke familieherinneringen en de familiestambomen.

Bovendien bevat dit werk zeer nauwkeurige inlichtingen op politiek gebied, nauw aan de plaatselijke geschiedenis verbonden.

Het memorieboek van Dr. Jean Bte Van Nerum ging achtereenvolgens over op zijn dochter Clemence in 1887, op diens zoon Apotheker Camille Quinot uit Jauche in 1906 en uiteindelijk op diens neef de Heer Henri Quinot uit Brussel in 1923.

Zeer belangrijke gegevens nopens onze familiegeschiedenis staan in dit handschrift vermeld en de heer H. Quinot heeft dan ook spontaan zijn volledige documentatie aan onze familie ter inzage afgestaan. Dit prachtig gebaar van familiegeest en samenwerking verdient onze warmste dankbetuiging.

Art. 105 : ALGEMENE OPROEP.

Op onze familiedag hebt U allen het familie-museum kunnen bewonderen. Al deze voorwerpen en oude panden konden bekomen worden dank zij de lofwaardige medewerking der familieleden. Laat ons nu gezamenlijk dit museum uitbreiden en alle koffers en zolders afzoeken, om oude familieherinneringen te vergaren en aan het familie-archief te schenken. Geen enkel voorwerp van onze voorouders mag nog verloren gaan. Speciale inventarissen zullen opgemaakt worden en alle krachten verzameld, opdat onze familie weldra over een pracht-museum zou beschikken. Wanneer het ene of andere voorwerp mocht gevonden zijn, volstaat het ons te verwittigen, opdat wij tegen ontvangstbewijs het voorwerp kunnen komen afhalen. De grote interesse die aan onze familieherinneringen werd geschonken strekt ons geslacht tot eer. Daarom beschouwen wij het als een plicht de zaken waar van onze voorouders zo zeer hielden, in goede staat te bewaren.